

F. t. l. om miljøbeskyttelse.

I hidtidig praksis på det tilsvarende område har det vist sig, at der forekommer enkelte sager om større virksomheder, som kan tænkes at medføre betydelig forurening, hvor det havde været praktisk, om ministeren direkte havde kunnet gribe ind i sagen. For at afhjælpe denne mangel foreslås det, at ministeren i godkendelsessager af mere vidtrækkende betydning undtagelsesvis selv kan meddele godkendelsen og fastsætte de nødvendige vilkår. De sager, der kan behandles efter § 17, kan f. eks. rumme alvorlige modsætninger mellem hensynet til miljøbeskyttelsen og andre samfundshensyn f. eks. øgnsudviklingshensyn.

Det skal dog præciseres, at vedkommende amtsråd eller kommunalbestyrelse har pligt til at behandle godkendelsessagen. Det er således ministerens afgørelse, om bestemmelsen skal bringes i anvendelse.

Til § 18.

Under behandlingen af en godkendelsessag må virksomhederne på eget initiativ tilvejebringe og fremkomme med de tekniske og økonomiske oplysninger, der er nødvendige for en bedømmelse af sagen, jfr. iøvrigt bestemmelsen i § 31 om oplysningspligt. Det kan tænkes at blive praktisk, at der udarbejdes særlige formularer til brug ved udfærdigelse af ansøgninger.

Ansøgning om godkendelse bør altid indsendes til kommunalbestyrelsen i vedkommende kommune. Såfremt sagen skal afgøres af amtsrådet, jfr. § 16, må sagens akter viderendes til dette, sædvanligvis forsynet med kommunalbestyrelsens bemærkninger til sagen. Ved denne fremgangsmåde vil de interesserede lokale myndigheder være informeret om sagen og have mulighed for at udtale sig, ligesom der ikke er nogen nødvendighed for, at borgerne orienterer sig om, hvilke sager der skal afgøres af kommunalbestyrelsen og hvilke af amtsrådet.

Til § 19.

Ved sagens behandling må der tages stilling til enhver forurening, som hidrører fra virksomheden, herunder spildevandets art og udløb, art og mængde af slam og fast affald, forurening ved luftformige stoffer samt støjgener. Ved godkendelsens meddelelse skal der fastsættes de fornødne vilkår med hensyn til virksomhedens forurening, herunder vilkår om virksomhedens placering, emissionernes art og omfang samt om virksomhedens drift og den driftskontrol, som virksomheden bør foretage. Ved sagens behandling må de almindelige regler i lovens § 3 lægges til grund, ligesom det må påses, at der er den fornødne overensstemmelse med planlægningen for det pågældende område.

Det dokument, hvorved godkendelse meddeles, bør præcisere forudsætninger og vilkår såvel af hensyn til den øjeblikkelige forståelse af godkendelsens omfang som af hensyn til behandling af senere opståede spørgsmål.

Godkendelsesbeslutningen bør normalt indeholde de endelige vilkår for virksomhedens påbegyndelse, udvidelse eller ændring. Der kan dog være situationer, hvor en udskydelse af fastsættelsen af de endelige vilkår kan forsvares, f. eks. i tilfælde, hvor der ikke er tvivl om placeringens hensigtsmæssighed, men alene om omfanget af afhjælpende foranstaltninger, idet forureningsgraden ikke på forhånd kan bedømmes med tilstrækkelig sikkerhed.

Tidsbegrænsninger kan f. eks. anvendes, hvor den pågældende virksomhed kun påtænkes udøvet midlertidigt, og hvor det ikke på godkendelsestidspunktet er muligt at tage stilling til fremtidige skadevirkninger.

Der vil kunne skrives ind overfor godkendte virksomheder, som forvolder forurening ud over det, som er lagt til grund ved afgørelsen, med hjemmel i § 22. Overtrædes et i forbindelse med godkendelsen fastsat vilkår, vil bestemmelsen i § 20 kunne bringes i anvendelse.

Til § 20.

Bestemmelsen giver mulighed for administrativt at foretage indgreb, såfremt en foreskrevet godkendelse ikke er indhentet, eller såfremt godkendelsens vilkår overtrædes. I disse tilfælde vil der desuden efter omstændighederne kunne blive tale om straf efter forslaget § 57.

Normalt vil et forbud være tilstrækkeligt til at standse ulemperne eller forureningen, men der kan tænkes tilfælde, hvor en effektiv forhindring af fremtidige ulemper eller forurening kun kan opnås ved, at anlægget eller indretningen fjernes.

Til § 21.

Til vejledning og instruktion for myndigheder og virksomheder må ministeren fastsætte nærmere regler om godkendelsesordningens gennemførelse. Der tænkes herved også på selve sagsbehandlingen, samt hvilke oplysninger der skal foreligge ved denne, og hvilke retningslinier der skal lægges til grund ved afgørelsen. Endvidere bør der i bestemmelserne gives regler for samarbejdet med embedslæger og arbejdstilsynet, ligesom spørgsmålet om koordination med andre myndigheder bør behandles.

Til § 22.

Kommunalbestyrelsen må umiddelbart kunne gribe ind over for en forurenende virksomhed med påbud om foretagelse af afhjælpende foranstaltninger, og om nødvendigt med forbud. Vejledende for